

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.479 van 31 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: Op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2008.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERHELST loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U, een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Naiber (Tsjetsjenië), verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te zijn ontvlucht.

Tijdens het eerste Tsjetsjeense conflict bracht u gedurende enkele maanden eten aan een 30 tal Tsjetsjeense rebellen in Gudermes.

Op 11 februari 2004 werd u thuis in Naiber aangehouden door Russische militairen. U werd acht maanden en twintig dagen vastgehouden en ondervraagd over de lokatie van rebellen.

U werd zwaar mishandeld. Op 1 november 2004 werd u door uw moeder vrijgekocht.

In maart 2005 werd uw broer thuis door gemaskerde mannen meegenomen omdat u er niet was.

U dook onder bij uw grootmoeder in Shuani. In april 2005 deden Russische militairen een raid op het huis van uw grootmoeder. U kon vluchten maar uw grootmoeder werd doodgeschoten.

U dook voor drie maanden onder bij uw schoonzus in Nozhai-Yurt. In juli 2005 dook u terug onder in Shuani.

In juli 2006 ontvluchtte u samen met uw oudste minderjarige zoon (A.) Tsjetsjenië.

Op 1 augustus 2006 startte u uw asielprocédure in België.

Uw vrouw (M.T.) (O.V. 5.948.438) en uw twee andere minderjarige kinderen, (A.) en (C.), kwamen in maart 2007 naar België.

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw rijbewijs en bijlagen ervan, de geboorteaktes van uw kinderen, een huwelijksattest, een attest waar uw adres is, een overlijdensattest van uw grootmoeder dd. 23/04/2005, het paspoort van uw oudste zoon dd. 14/08/2006 (fax), een tijdelijke identiteitskaart van uw vrouw, een convocatie voor de MVD van Gudermes in hoedanigheid van verdachte, en twee medische attesten.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen, en deze van uw vrouw, dienen er ernstige tegenstrijdigheden in jullie asielaanvraag te worden vastgesteld.

Ook zijn uw verklaringen niet in overeenstemming te brengen met de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal.

Uit uw verklaringen en deze van uw vrouw blijkt (CGVS dd. 10/05/2007 p. 5-6; CGVS vrouw p. 6) dat uw vrouw en de kinderen tijdens het begin van het tweede Tsjetsjeense conflict in 1999-2000 voor hun veiligheid ongeveer voor zes maanden naar Dagestan trokken.

U verklaart (CGVS dd. 10/05/2007 p. 5) dat u toen met uw gezin meereisde naar Dagestan en er één nacht verbleef. U verklaart dat u hierna nog enkele keren uw gezin in Dagestan bent gaan opzoeken.

Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw p. 6-7) dat u toen niet naar Dagestan meereisde maar in Naiber bleef bij uw moeder.

Uw vrouw stelt verder dat u haar in Dagestan nooit bent komen opzoeken.

Wat betreft de reden van de vlucht van uw gezin uit Naiber bij het begin van het tweede Tsjetsjeense conflict verklaart u (CGVS dd. 10/05/2007 p. 4) dat er al enkele bommen op Naiber waren gevallen, dat er 1 à 2 huizen waren beschadigd, en dat uw kinderen door de hevige explosies emotioneel reageerden.

Uw vrouw stelt echter (CGVS vrouw p. 7) dat toen zij Naiber ontvluchtte het dorp nog niet was gebombardeerd.

Met betrekking tot uw drie maanden durende ondergedoken verblijf in 2005 bij uw schoonzus in Nozhai-Yurt, verklaart u (CGVS dd. 10/05/2007 p. 8) dat uw vrouw, die toen elders in Nozhai-Yurt verbleef, u toen ongeveer 10 à 15 keren, zonder er te overnachten, is komen bezoeken.

Uw vrouw (CGVS vrouw p. 14b-16) kon echter zelfs niet bij benadering vertellen hoe vaak zij er u ongeveer is gaan opzoeken. Zo antwoordde uw vrouw dat zij u toen heel soms is gaan opzoeken en stelde telkens op de vragen, of zij er u 5 of 10 of 20 of 50 maal is komen opzoeken, dit niet meer te weten.

Aangezien echter uit haar verklaringen blijkt dat deze bezoeken tijdens uw drie maanden durende verblijf bij haar zus de laatste keren waren dat zij nog contact had met u, en dat het tot haar komst in België in maart 2007 zou duren vooraleer zij u terug zou zien, mag men verwachten dat uw vrouw concreter op deze vraag zou kunnen antwoorden en niet louter stelt het niet te weten zelfs wanneer haar wordt gevraagd of ze u toen ongeveer 5 of 50 maal heeft opgezocht.

Inzake uw werkzaamheden verklaart u (CGVS dd. 10/05/2007 p. 8) dat u in het begin van het tweede Tsjetsjeense conflict niet meer op de markt van Gudermes werkte, maar dat u hierna vanaf 2002 er dagelijks werkte en dat dit jullie vaste stek was.

Uw vrouw daarentegen stelt (CGVS vrouw p. 13) dat u sinds het tweede Tsjetsjeense conflict nog maar zelden op de markt van Gudermes heeft gewerkt maar dat u meestal thuis uw waren verkocht.

Ook zijn uw verklaringen over de verovering van Gudermes, de districtshoofdplaats en gelegen op een vijftiental kilometer van uw dorp Naiber, door de Russische militairen tijdens het tweede Tsjetsjeense conflict ongeloofwaardig.

Zo stelt u eerst (CGVS dd. 07/09/2006 p. 11) dat Gudermes toen niet gebombardeerd werd door vliegtuigen en artillerie. Kort hierna verklaart u (CGVS dd. 07/09/2006 p. 12) dat er soms wel werd geschoten met geweren en misschien met artillerie, en stelt u niet te weten of Gudermes toen wekenlang door de Russische militairen werd beschoten.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de Russische luchtmacht en artillerie toen intensieve bombardementen uitvoerde op Gudermes en dat de stad toen wekenlang door de Russische troepen onder vuur werd genomen.

Ten slotte verklaart u (CGVS dd. 07/09/2006 p. 17-18) geen weet te hebben van tegenaanvallen van Tsjetsjeense strijders na de inname van Gudermes door de Russische troepen.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat Gudermes, na te zijn ingenomen door de Russische militairen, nog meerdere keren werd aangevallen door Tsjetsjeense troepen en dat zo'n tegenaanval een grote exodus van de bevolking tot gevolg had.

Gezien de informatie over Gudermes betrekking heeft op grootschalig oorlogsgeweld met minstens in één geval een waarneembare grote vluchtelingenuitstroom en een intensivering van de vaak gewelddadige uitkamdacties door Russische troepen in de hele regio voor gevolg, kan het niet aannemelijk worden genoemd dat zelfs u, als inwoner van een dorp in het gelijknamige district, hiervan geen weet zou hebben gehad.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen als zou u en uw vrouw tijdens de door jullie opgegeven periodes in Tsjetsjenië hebben verbleven.

Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent de problemen die jullie er toen zouden hebben gekend.

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt.

Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten (uw rijbewijs en bijlagen ervan, de geboorteaktes van uw kinderen, een huwelijksattest, een attest waar uw adres is, een overlijdensattest van uw grootmoeder dd. 23/04/2005, het paspoort van uw oudste zoon dd. 14/08/2006 (fax), een tijdelijke identiteitskaart van uw vrouw, een convocatie voor de MVD van Gudermes) kunnen deze conclusie niet wijzigen, aangezien ze niet aantonen dat u effectief en permanent tijdens de door u opgegeven periodes in Tsjetsjenië heeft verbleven, en aangezien ze niet in staat zijn om de onderlinge tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en deze van uw vrouw te weerleggen.

Verder maken een aantal vaststellingen dat er kan worden getwijfeld aan de bewijswaarde van minstens enkele van deze documenten.

Zo attesteert het overlijdensattest van uw grootmoeder dd. 23/04/2005 dat uw grootmoeder "vermoord werd door federalen" en dat dit document werd uitgereikt aan uw grootmoeder. Er dient te worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat een dorpsadministratie in Tsjetsjenië zal attesteren dat een individu door Russische militairen werd omgebracht, en het nog minder waarschijnlijk is dat een administratie een overlijdensattest uitreikt aan de overleden persoon in kwestie.

Het paspoort van uw oudste zoon dd. 14/08/2006 betreft louter een via fax verkregen twee pagina's van dit paspoort waardoor bijgevolg de authenticiteit van dit identiteitsdocument onmogelijk kan worden nagegaan.

Het feit dat dit paspoort is opgemaakt toen u reeds met uw zoon in België was en het feit dat dit paspoort geen handtekening van uw zoon bevat, maakt dat er kan worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit document.

Uw verklaring (CGVS dd. 07/09/2006 p. 2-3) dat de schooldirecteur van uw zoon voordien al van alle leerlingen de documenten (kopie van de geboorteakte) verzameld had om een paspoort te verkrijgen en dat de schooldirecteur blijkbaar na jullie vertrek dit paspoort voor uw zoon heeft bekommen, is weinig aannemelijk.

Bovendien werd er u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal (CGVS dd. 07/09/2006 p. 3-4) gevraagd om van de documenten waarvan u enkel een fax bezit ons de originelen te bezorgen.

Na dit gehoor bezorgde u het Commissariaat-generaal de originele documenten van het overlijdensattest en de convocatie, maar kan u geen zinnige uitleg geven waarom u niet het originele paspoort van uw zoon kan voorleggen (CGVS dd. 10/05/2007 p. 2-3).

Aangezien de authenticiteit van de overlijdensakte van uw grootmoeder en het paspoort van uw zoon wordt ondermijnd, kan er ook getwijfeld worden aan de authenticiteit en waarde van de overige door u neergelegde documenten.

De neergelegde politieconvocatie geeft aan dat u als verdachte bent opgeroepen maar specificeert niet in welke strafzaak u wordt verdacht.

Het medisch attest dd. 15/05/2007 houdt geen verband met uw verblijf in Tsjetsjenië.

Uit de analyse van het medisch attest van een huisarts dd. 2007 (datum moeilijk leesbaar), dat stelt dat u geheugenstoornissen heeft, en het diesbetreffende advies van 16 mei 2007, opgesteld door de psy-supportcel blijkt dat dit door u voorgelegde attest niet van die aard is om de hierboven in de beslissing opgesomde motieven te wijzigen (zie nota dd. 16/05/2007 van de adviseur-expert bijgevoegd aan het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 november 2008 een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 52§2 en 57/6, 2de lid van de wet van 15 december 1980, van artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Verzoeker wijst er op dat de tegenstrijdigheden ongetwijfeld deels te verklaren zijn door het verloop van tijd tussen de feiten en het gehoor bij het Commissariaat-generaal, door de trauma's die verzoeker heeft opgelopen, door verzoekers gebrekkige intellectuele

capaciteiten en door verzoekers medische toestand (zie medisch attest geheugenstoornissen).

Verzoeker is van oordeel dat zijn problemen wel degelijk geloofwaardig zijn aangezien hij een oproeping van het ministerie van Binnenlandse zaken (MVD) ontving voor een verhoor in de hoedanigheid van verdachte.

Verder meent verzoeker dat in het licht van het recentste Algemeen Ambtsbericht, de informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert achterhaald is.

Tot slot stelt verzoeker dat een aantal neergelegde documenten wel degelijk authentiek zijn. De vermelding als zou het overlijdensattest van verzoekers grootmoeder afgeleverd zijn aan de grootmoeder zelf, betreft volgens verzoeker een materiële vergissing.

Tevens stelt verzoeker dat de lokale autoriteiten wel degelijk bevestigen dat de federale troepen de dood veroorzaakten van zijn grootmoeder, nu er talloze getuigen waren en de gezagsgetrouwheid van burgers haar grenzen kent.

Verzoeker meent ook dat het logisch is dat zijn zoon het paspoort niet heeft ondertekend aangezien zij reeds waren gevlucht op het ogenblik dat het paspoort werd afgeleverd.

2.2. Artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geen directe werking in de Belgische rechtsorde; bijgevolg kan de schending ervan niet dienstig worden aangevoerd. Een schending van de artikelen 52§2 en 57/6 2de lid van de wet van 15 december 1980, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het gelijkheidsbeginsel en van het motiveringsbeginsel worden door verzoeker niet uitgewerkt, bijgevolg heeft hij geen middel.

Wat betreft de grieven gericht tegen de motivering, stelt de Raad vooreerst vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing niet worden betwist, bijgevolg blijven deze staande. Verzoekers vergoelijkingen omtrent de tegenstrijdigheden worden door de Raad niet aanvaard. Inderdaad blijkt uit de lezing van de bestreden beslissing dat deze tegenstrijdigheden wezenlijke elementen uit het relaas betreffen, zoals de opsplitsing van het gezin naar aanleiding van de oorlogssituatie, bombardementen en het onderduiken van verzoeker.

Er kan in redelijkheid niet aanvaard worden dat verzoeker en zijn familieleden hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afleggen, zelfs niet na verloop van tijd, of omwille van mentale problemen. Bepaalde essentiële gebeurtenissen blijven inderdaad dermate in het geheugen van een persoon gegrift dat zelfs na geruime tijd, deze daar nog een nauwkeurige beschrijving kan van geven.

Het medische attest werd na contactname met de dokter die het attest verstrekke, verworpen als verklaring om onvolledigheden en tegenstrijdigheden te verklaren (zie verslag Psy-support cel).

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat verzoeker op geen enkele wijze de vaststellingen in dit verslag tracht te weerleggen, noch zijn zienswijze aannemelijk maakt.

Verder wordt uit tegenstrijdige en foutieve verklaringen betreffende de werkzaamheden van verzoeker, het oorlogsverloop en de gevolgen hiervan voor de lokale bevolking, dit alles in de regio waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn, terecht afgeleid dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker verbleven heeft in de door hem beweerde regio; hierdoor worden de problemen die hij er beweert te hebben ondervonden, eveneens ongeloofwaardig.

Documenten die door een asielzoeker worden bijgebracht kunnen een geloofwaardig relaas ondersteunen maar vermogen niet een ongeloofwaardig relaas, zoals in casu, geloofwaardig te maken.

Er wordt op gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de voorgelegde stukken bewijswaarde kan ontzeggen indien deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS. 11 oktober 2007, nr. 175.643, RvS. 11 april 2008, nr. 181.967).

De Raad deelt de kritiek van de Commissaris-generaal tegen de geloofwaardigheid van het overlijdensattest.

Verzoekers uitleg omtrent het paspoort van verzoekers zoon blijft een blote bewering; daarenboven werd dit paspoort niet bijgebracht, zonder plausibele verklaring voor zijn falen.

Dit in gebreke blijven betekent trouwens een ernstige tekortkoming aan de medewerkingsplicht die op iedere asielzoeker rust om alle dienstige stukken bij te brengen. De vaststellingen omtrent de politieconvocatie worden niet betwist.

Verzoeker legde ter terechtzitting nog volgende stukken neer: een faxbericht, houdende volgens de vertaling, een proces-verbaal van huiszoeking/inbeslagname op 20 oktober 2008; een rapport "Russian NGO Shadow Report ..." van november 2006; een rapport van Memorial, "The Legal system in Chechnya" van augustus 2007 en een rapport "Russian Federation" van oktober 2007.

Het proces-verbaal van 20 oktober 2008 betreft een faxbericht waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend gezien faxberichten gemakkelijk te vervalsen zijn. De rapporten betreffen algemene informatie en kunnen een ongeloofwaardig relaas niet ondersteunen.

2.3. Gelet op het besluit dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. Verzoekers relaas is ongeloofwaardig.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De Raad nam kennis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd.

Verzoeker lichtte evenwel zijn bewering dat de Commissaris-generaal zich baseerde op achterhaalde en selectieve informatie, in het geheel niet toe.

Bovendien blijkt uit het voorgaande dat de herkomst en verblijf van verzoeker niet kan worden achterhaald. Bijgevolg is een toetsing aan artikel 48/4, c niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 maart 2009 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE